

Marijke heeft de zware weg die zij moest gaan, dapper volbracht. Uw belangstelling en aandacht waren voor haar een steun en een bron van troost. Daarvoor, én voor uw medeleven na haar overlijden onze dank.

Meindert Wijnberg
Kees, Martine, Angela, Thomas en Elena
Papa en Mama Dingemans
Pa en Ma Heijligers

Doetinchem, maart 1995

*Wie door God zelf is aangeraakt
is als een groene boom
die aan het water staat*

Maria Alberdina Margaretha
Wijnberg - Dingemans

geboren 20 mei 1951 te Arnhem
overleden 23 maart 1995 te Doetinchem
gecremeerd 27 maart 1995 te Doetinchem

*Haar naam staat geschreven
in de palm van Gods hand*

Even boven op de berg

*Zittend op mijn eigen hoge berg
vind ik rust en vrede.
Alleen met mijn gedachten,
alleen met mezelf.
Met de ogen gesloten
en de blik naar binnen gekeerd,
ontstaat er soms iets onbenoembaars
dat boven mijzelf uitstijgt.
Dat geeft me weer kracht en moed
de draad weer op te pakken
en het leven te hervatten
met nieuwe energie.
Omhoog kijkend vanaf mijn berg
naar de hemel,
die als een gewelf mij omsluit,
weet ik dat er iets is
dat mij steeds de moed weer geeft,
af te dalen naar het aards bestaan,
waar nog genoeg voor mij te doen is.*

Lieve Marijke,

Je wilde nog zoveel doen in en mét je leven. Dit gedicht dat je ruim een jaar geleden, op 24 januari 1994, schreef is daar een getuigenis van. Toen je ziekte zich openbaarde hebben we samen gehoopt, vertrouwd, gestreden en gebeden. Maar meisje, God besliste anders en riep jou bij zich. Lieverd, we gaan zonder jou verder, maar met jou in ons hart, zolang we leven.